

CHRISTI
1098.

URBANI II. PAP.
II.

HENRICI III. IMP. 15.
ALEXII COMN. IMP. 18.

quantisper nostro aliquo incommodo, cum Godefredus, & Hugo Bolionii fratres quadraginta millibus equitum opem tulerunt. Magna caedes edita est hostium: videre erat strues, & montes Sarracenorum, qui maxima ex parte deleti sunt. Fuere in castris hostium Medi, Syri, Chaldei, Turca, Saraceni, Arabes, quorum spiritus compressi sunt. Nos hac satis insigni victoria futurum speramus, ut Christianorum armis omnia cedant. Tancredus filius plurimam tibi salutem dicit in castris. Edita est epistola inter cusas litteras Principum.

XVI. Porro non Nicæa tantum, & plures aliæ civitates captæ sunt a Christianis Occidentalibus adversus Turcas bellantibus, sed hoc ipso anno Antiochia in Syria capta est die tertia mensis Junii. Quomodo autem ista contigerint, (a) Tyrium consule. Sed & quonam pacto iidem, qui urbe illa potiti sunt, ab hostium immensa multitudine obfessi, fame ac morbo consumpti, inventione lanceæ illius quæ Christi latus perforavit, animosiores effecti, in hostes irrupentes ingenti sunt potiti victoria, idem pluribus narrat: quod factum affirmat hoc anno vigesimo octavo die mensis ejusdem Junii. Sed & quomodo aliis Syriæ civitatibus sint potiti, & plures sint consecuti victorias, eundem copiosissime res gestas prosequentem adeas; istorum nobis tantum meminisse, eademque certa nota temporis consignasse pro instituto, sat erit.

Ann. Eccl. Tom. XVIII.

PAGIUS corum; Arabum, Sarracenorum, Publicanorum, Azymitarum, Curtorum, Perfarum, Agulanorum & aliarum multarum, qua nominari, nec numerari poterant. In prima acie fuit Hugo Magnus cum Francigenis & Flandrensi Comite. In secunda vero Dux Godefredus cum suis. In tertia Robertus Normannus cum suis. In quarta autem Adenarus cum lancea & cum exercitu suo & exercitu Raimundi S. Egidii. In quinta Tancredus & Gasto cum Aquitanis. In sexta fuit Boamundus cum suo exercitu, Episcopi & Clerici vestiti simul cruces in manibus tenentes. Septimam aciem fecerunt ex aliis coacti, quam ducit Raimundus Comes. Postquam venerunt Sancti Martyres Demetrius, Georgius & Theodorus, quos Dominus promiserat mittere in auxilium eorum cum sancto exercitu, versi sunt in fugam, & fugerunt inimici Dei vidi; & hoc bellum factum est quarto Kal. Julii. In illa fuerunt inclusi per viginti & septem dies, & obsederunt per octo menses, & post captionem requieverunt per quinque menses & dimidium.

VIII. Urbis potestatem, inquit Tyrius lib. 7. cap. 23. de Antiochia verba faciens, & dominium, sicuti ab initio promiserant, omnes unanimiter Domino Boamundo concesserunt. Joannes vero Patriarcha, egregius sub Saracenis Confessor, in sua dignitate remansit, sed hoc intra biennium ultro cedente, quod non satis utiliter præferebat Græcis Latinis, urbe cedens, Constantinopolim abiit. Post cujus discessum Bernar-

Hoc ipso anno Sedis Apostolicæ auctoritate jacta sunt prima fundamenta Cisterciensis ordinis, ex quo tamquam fonte rivi universon Occidentalem orbem donis cœlestibus irrigarunt; cum construendi monasterii Cisterciensis sanctus Robertus Abbas Molismensis monasterii, quod situm est in Episcopatu Lingoniensi, auctor extitit, qui una cum vigintiduoobus suis monachis illuc profectus habitavit: sed ubi ipse redire coactus est ad suos Molismenses, Albericum illis propositum Abbatem reliquit: cui defuncto successit Stephanus, omnes viri sanctissimi, sub quibus Cistercium monachorum sanctorum frequentia mirifice est propagatum. Quod totum factum Sedis Apostolicæ auctoritate, hoc ipso anno, Legato Apostolico annuente, & adjuvante, Sigebertus ita testatur his verbis: Hoc igitur anno, ab Incarnatione scilicet Domini millesimo nonagesimo octavo venerabilis Hugonis Lugdunensis Ecclesiæ Archiepiscopi Sedis Apostolicæ tunc Legati, & religiosi viri Voalterii Cabillonensis Episcopi licentia & assensu, necnon & clarissimi principis Odonis Burgundiæ Ducis freti consilio, auctoritate roborati, inventam erenum in Abbatiam construere cœperunt, præfate Abbate Roberto ab illius diocesis Episcopo, videlicet Cabillonensi suscipiente curam, virgamque pastorem, ceteris sub ipso in eodem loco firmantibus stabilitatem. At vero post non multum temporis factum est, ut idem Abbas Robertus,

XVII.
Origo
Cisterci-
ensium.

M 2

dux Legati Apostolici Capellanus, natione Valentinus, idest, Valentinas Francus Patriarcha electus est, ut ibidem Tyrius habet. Antiochia autem circa annum MLXXXIV. in Turcorum potestatem venerat, testibus Raimundo de Agiles pag. 148. Orderico lib. 13. cap. 914. & Tyrio lib. 5. cap. 11. asserentibus, eam Turcos per annos XIV. antequam a Francis caperetur, obtinuisse. Dacherius Tom. IV. Spicilegii pag. 257. inter alias Epistolas refert quam Stephanus Comes Carnotensis & Blesensis hoc anno scripsit ad Adelam uxorem, in qua ei accurate refert quæ in castris ante Antiochiam a Christianis acta sunt, quam juvenat legere.

Ad num. XVII. & seq. Annum fundati Ordinis Cisterciensis exhibent Versus in fronte Ecclesiæ Cisterciensis descripti:

Anno milleno, centeno, bis minus uno,
Pontifice Urbano, Gallorum Rege Philippo,
Burgundis Odone Duce & fundamina dante,
Sub Patre Roberto cepit Cistercius Ordo.

Ordericus lib. 8. pag. 711. & seqq. de hac fundatione pluribus agit, ex quo, relectis minus necessariis, hæc excerpti: In Burgundia locus est, qui dicitur Molismus, &c. Ibi tempore Philippi Regis Francorum venerabilis Robertus Abbas canobium condidit, & inspirante gratia Spiritus Sancti, discipulos magna religionis aggregavit, studioque virtutum in sanctis.

IX.
Fundatur
Ordo Ci-
sterciensis.